

een blijvende herinnering aan
GEZIENA MARIA GRADA ESHUIS
echtgenote van
HENDRIKUS ANTONIUS LANSINK

Zij werd geboren 14 mei 1923 te Deumingen. Onverwachts overleed zij 17 februari 1990 in het ziekenhuis te Nieuwegein. Haar lichaam hebben wij 21 februari 1990 te ruste gelegd op het parochiële kerkhof te Deumingen.

Toen wij hoopten dat door de nieuwste menselijke wetenschap er genezing zou komen voor mijn geliefde vrouw en onze moeder, bleek plotseling dat zij het einde van haar aardse levensreis had bereikt. Door haar sterven is er ook in ons allen, die haar kenden en liefhadden, iets overleden: Haar trouwe zorgen, haar aandacht voor de medemens, haar warme belangstelling voor alle leven in de natuur en dierenwereld, haar levensvreugde ook om de kleine dingen, haar oprechte geloofsbeleving waar veel van uitging: We zullen het allemaal nu moeten missen; en dat is een groot verlies.

Maar tegelijk zal zij zó ook in ons onze dankbare herinnering tóch blijven voortleven.

Het vele goede en mooie dat in haar leefde en werkte, dat zullen wij als kostbaar aandenken bewaren, het zelf proberen na te leven door te geven aan anderen. Dat is wel het mooiste monument dat wij voor haar kunnen plaatsen.

Naast de diepe droefheid om haar heengaan, naast de pijn om haar overlijden, mag er in ons óók een zekere troost en berusting zijn: Vanuit datzelfde geloof, dat onze lieve vrouw en moeder heilig bezield, moge wij ons oprichten en gesterkt voelen: 'Door het sterven wordt ons leven ingrijpend veranderd, maar niet ongedaan gemaakt. Want als ons aardse huis, ons lichaam, afgebroken wordt, dan heeft God een plaats klaar gemaakt in zijn huis om daar voorgeed te wonen'.

Vanuit deze vaste geloofsovertuiging van Gods kerk leeft en herleeft in ons deze bemoedigende ge'achte: Mijn lieve vrouw en onze moeder is nu helemaal thuis. Alle zorgen en verdriet, alle pijnen, lasten en onzekerheden: Ze zijn nu helemaal van haar afgevallen; zij heeft een volmaakt geluk bereikt dat op aarde niet te vinden is en dat haar nooit meer ontnomen kan worden.

Wij allen die haar kenden en liefhadden: Wij bewaren een onsterfelijk mooie herinnering; wij danken God om al het goede en mooie dat wij van haar ondervonden; wij kunnen en zullen haar niet vergeten en willen ons verheugen op een wederziens in eeuwigheid. Wij willen ook bidden dat zij vanuit Gods hemel ons tot steun en sterkte moge zijn, want wij hadden haar hier op aarde nog zo graag bij ons gehad.

Moeder Maria: Breng ons weer thuis in het hemelse gezin.

Voor uw blikken van belangstelling na het overlijden van mijn lieve vrouw, onze moeder en lieve oma, zeggen wij u onze hartelijke dank.

H.A. Lansink
kinderen en kleinkinderen.